

Et skibs sundhedspas kan dog betragtes som værende i orden, selv om der ifølge dette i afgangshavnen findes enkelte af de i „Kundgørelse for søfarende i havet omkring Grønland“ § 3, 1. stk., nævnte sygdomstilfælde, når blot tilstanden ikke kan betragtes som epidemi. I tvivlstilfælde søges styrelsen telegrafisk forespurgt, om ministeriet for sundhedsvæsen på afgangstiden betragtede afgangshavnen som „smittet“ (lov nr. 123 af 12. april 1911 § 12, 1. og 2. stk., jfr. § 27).

§ 13.

Mistænkt eller smittet skib.

Er sundhedspapirerne derimod ikke udfærdigede i overensstemmelse med det i „Kundgørelse for søfarende i havet omkring Grønland“ § 3 påkrævede, eller hvis der findes sygdom ombord, kan sundhedsbevis ikke udstedes (forbindelse med land ikke tillades), førend lægen, der om fornødent tilkaldes, har undersøgt skibets besætning og passagerer i det omfang, som han måtte finde nødvendigt. Giver undersøgelsen til resultat, at ingen smittefare for nogen af de i paragrafferne 5 og 6 nævnte sygdomme er til stede, udstedes sundhedsbevis; i modsat fald handles overensstemmende med bestemmelserne i paragrafferne 9, 10 og eventuelt § 11; dog tager lægen i intet tilfælde ophold ombord, og patienter kan kun undtagelsesvis bringes i land.

Distriktslægens honorar for undersøgelsen, betaling for hans tilkaldelse og befordring, samt eventuelle omkostninger ved syges behandling og skibets desinfektion afholdes af skibet efter de derfor af Grønlands styrelse fastsatte takster; pågældende skib hæfter for betalingen og har at stille sikkerhed for erlæggelsen af de det påhvilende omkostninger.

Disse bestemmelser skulle dog ikke være til hinder for, at et fremmed skib, under iagttagelse af de herfor gældende bestemmelser, i alvorlig nødtilstand kan søge havn i Grønland.

C. Orlogsskibe.

§ 14.

Orlogsskibe.

For danske og fremmede orlogsskibe gælder med de fornødne modifikationer de

samme regler, som foran under afsnit A. fastsat. For orlogsskibe, som har læge ombord, bortfalder den i § 8 ommeldte lægeundersøgelse imod, at skibets læge meddeler distriktslægen de fornødne oplysninger.

Om dispensationer fra nærværende regulativs §§ 10 og 11, som danske orlogsskibes inspektionstjeneste nødvendigvis måtte kræve, træffer sundhedskommissionen afgørelse, efter at forhandling er ført med skibets chef.

D. Andre tilrejsende.

§ 15.

Andre tilrejsende.

Indtil videre gælder de foranførte bestemmelser for kolonidistrikterne i Sydgrønland og Nordgrønland samt for Angmagssalidistriktet og Scoresbysundområdet med de ændringer, som de stedlige forhold der nødvendiggør.

Rejsende, der ankommer til disse distrikter fra andre dele af Grønland, eller som ankommer på anden måde end foran nævnt, er forpligtede til at underkaste sig de bestemmelser, som de stedlige myndigheder af hensyn til sundhedsforholdene finder nødvendige.

III. Epidemivæsen.

§ 16.

Sygdomskendetegn.

Enhver i Grønland i offentlig tjeneste ansat person samt de lokale grønlandske myndigheder bør så godt som muligt gøre sig fortrolige med kendetegnene på de i følgende paragraf nævnte sygdomme, og distriktslægerne vil hertil have at yde deres vejledning efter bedste evne.

§ 17.

Medicinalforvalternes indberetningspligt.

Ved sygdomstilfælde eller dødsfald i Grønland, som formodes at skyldes pest, kolera, gul feber, dysenteri, plettyfus, børnekopper, spedalskhed, ondartet halsbetændelse (difteri), tyfus, skarlagensfeber, mæslinger, kighoste, fåresyge, børnelammelse, australsk syge (sovesyge), smitsom hjernerygmarvsbetændelse eller kønssygdomme, skal meddelelse snarest muligt tilstilles syslets sund-